

170, 2. AV. 6, 39, 1. 13, 1, 1. गर्भ VS. 8, 26. SV. I, 1, 2, 3, 7 v. 1. für सुधित
des RV. काथोप. 4, 8. wohl besoldet Varāṇ. Bhā. S. 2, 8, 7, Z. 11.

सुभूषम् adv. gar sehr, in sehr hohem Grade ÇANDAN. im ÇKDa. प्रार्थय-
ति MBh. 1, 774. 14, 220. Bhā. P. 4, 28, 4.

सुभेषज n. 1) ein gutes —, wirksames Heilmittel AV. 2, 3, 1. TS. 4, 8,
6, 1. — 2) Sammlung von Heilspriechen, Bez. eines vedischen Buches
(vielleicht ist der AV. gemeint) RV. Pañ. 16, 54 (55). — Vgl. सौभेषज.

सुभोग्य adj. leicht zu genießen: श्री Spr. (II) 45.

सुभोज adj. gut essend MBh. 12, 8463.

सुभोजन n. gutes Essen MBh. 4, 263.

सुभोजस्य adj. freigebig AV. 4, 26, 1. SV. Naig. 4, 8.

सुभू MBh. 8, 1765 fehlerhaft für सुभू (so ed. Bomb.).

सुभान् m. (nom. सुभाः) N. pr. eines Sohnes des Devabhāg und
Nachkommen des Sonnengottes MBh. 1, 43. fg.

सुभाज m. dass. MBh. 9, 2533.

सुभातर m. ein guter Bruder gaṇa युवादि zu P. 5, 1, 130. — Vgl. सौभातर.

1. सुभू, सुभू f. schöne Brauen: सुभुवा Bhā. P. 3, 23, 33. सुभू im comp.
Spr. (II) 2489.

2. सुभू, सुभू 1) adj. schönbrautig, f. ein schönbrautiges Mädchen Ga-
tādh. im ÇKDa. Declin. Vor. 3, 76. 82. सुभूवम् acc. m. Bhā. P. 4, 8, 45.

सुभूस् nom. f. MBh. 1, 6399. Spr. (II) 1633. Mān. P. 21, 28. Daçak. 106,
6. Bhā. P. 9, 1, 35. Dhātā. 90, 15. सुभूस् nom. f. Mān. P. 71, 19.

123, 1. सुभू voc. f. MBh. 1, 2267. 4, 420. 13, 2814. 6748. Çaut. 41. Ku-
māras. 5, 43. Spr. (II) 241. Bhā. P. 4, 3, 20. 25, 27. 26, 23. 9, 19, 12.

Brahma-P. in LA. (III) 53, 10. Çuk. ebend. 36, 19. Bhāṭṭ. in Siddh. K.
18, a, 4. सुभूस् voc. f. Siddh. K. 18, a, 4. Bhā. P. 10, 42, 12. 62, 15. सुभूम्

acc. f. MBh. 1, 7723 (सुभूम् SUND. 4, 12. 23). Mān. P. 21, 17. सुभुवा instr.
f. Rāśa-Tar. 6, 141. सुभूवस् gen. f. 4, 430. Spr. (II) 6701. Śin. D. 40, 7.

सुभुवाम् gen. pl. f. Spr. (II) 6782. व्रजं KHANDOM. 47. सुभू nom. acc. n.
R. 8, 8, 1. 95, 24 (सुभू सु० zu schreiben). Bhā. P. 4, 25, 31. सुभुवा instr.

n. 3, 8, 27. सुभूवन adj. Bhā. P. 1, 19, 26. — 2) f. सुभू N. pr. einer der
Mütter im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2626.

सुभुनासतिकेशात् adj. dessen Brauen, Nase, Augen und Locken schön
sind MBh. 1, 5975.

सुभून् liest Śi. st. शुभून् RV. 4, 38, 6. so v. a. wohlanssehend (von
6. सु + 1. भू).

सुभू 1) m. = चन्द्र und नभस् Uṇḍiv. im Śaṅkshiptas. nach ÇKDa. —
2) n. = कुसुम Blume, Blüte Bharata zu AK. 2, 4, 1, 17 nach ÇKDa. H.

1124. Spr. (II) 2921. Çatr. 14, 222.

सुभूख 1) adj. lustig, munter, freudig: Marut RV. 1, 64, 1. 85, 4. ते
हृद्रासु: सुभूखा अग्रयो यथा 5, 87, 7. 4, 3, 7. Indra 1, 165, 11. 2, 18, 4. Agni

4, 3, 14. सक्ष् 10, 50, 1. Çāṇh. Çr. 7, 10, 10. — 2) n. Lust, Freudenfest:
स्य मूरि: RV. 1, 181, 4. आपश्चाक्का सुभूखाय वोचम् 5, 41, 14.

सुभूखस्यमान partic. festfesternd, freudig TS. 3, 2, 8, 5.

सुभूगध m. pl. und सु० adv. Ind. St. 13, 373. 375. f. ई f. Titel eines buddh.
Sūtra WASSILJEV 176. — Vgl. सुभूगध.

सुभूङ्गल gaṇa संकलादि zu P. 4, 2, 75. 1) adj. (f. ई; nach P. 4, 1, 80
ved. सुभूङ्गली, später श्री). a) Glück bringend: Vogel RV. 2, 42, 2. Soma

9, 80, 3. 10, 102, 4. दत्तौ AV. 6, 140, 3. 8, 5, 1. 16. वाससु 14, 1, 30. VS. 16.
6. 20, 4. KAUC. 50. णामन् Çatr. Ba. 5, 4, 4, 14. सुभूङ्गलीर्यं वधू: (vgl. P.

5, 2, 109. VArt. 2. Schol.) RV. 10, 85, 33. 1, 113, 12. AV. 3, 10, 2. 14, 1, 60.
2, 25. fg. KAUC. 24. 39. 76. श्रीश्रीवादा: MBh. 3, 2764. Bhā. P. 2, 6, 35.

कथा लोकसुभूङ्गला: 8, 2. — b) einen guten Wandel führend (= सदाचार
Comm.) Bhā. P. 2, 4, 17. — 2) m. N. pr. eines Lehrers Ind. St. 4, 333.

HALL 69. — 3) f. श्री a) eine best. Arzneipflanze, = वापसाली RATNAM.
im ÇKDa. — b) ein Frauenname KATHIS. 124, 175. — c) N. pr. einer

der Mütter im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2630. — d) N. pr. eines Flus-
ses in Kāmākhjā KĀLIKĀ-P. 81 im ÇKDa. — 4) f. ई संज्ञायाम् gaṇa

गौरादि zu P. 4, 1, 41. — 5) n. ein Glück bringender Gegenstand: श्री-
क्षणे: समुभूङ्गले: Bhā. P. 1, 11, 19. — Vgl. सौभूङ्गल, सौभूङ्गल्य.

सुभूङ्गा f. N. pr. eines Flusses VP. 184, N. 74 (angeblich im MBh.).

सुभूङ्गानि सुभूत् + ज्ञा० adj. sammt Frau: Vishṇu RV. 1, 156, 2.

सुभूणि 1) adj. mit Kleinoden geziert AV. 20, 128, 7. — 2) m. N. pr.
eines Wesens im Gefolge Skanda's (neben मणि) MBh. 9, 2534.

सुभूण्डल m. N. pr. eines Fürsten MBh. 2, 997.

सुभूत् adj. zusammen, zugleich: Nacht und Morgen सीदंती बुर्किरा
सुभूत् RV. 1, 142, 7. उप प्रागोत्सुमन्मे ऽधायि मन्मे देवानामाशो: hin ging

er — mitgegeben wurde ihm mein Gebet — in das Land der Götter 162,
7. सुभूयथ (vielleicht सुभूयथं) न 5, 2, 4. mit instr. mit: ज्ञाया पतिं वरु-

ति वमुनी सुभूत् 10, 32, 3. Nach NAIGH. 4, 8. Nir. 6, 22 so v. a. स्वयम्. Wir
halten es für eine andere Aussprache von स्मत्: so ist z. B. RV. 7, 3, 8

statt स्मत्सूरीन् wohl zu sprechen सुभूत्सूरीन्. Vgl. सुभूङ्गानि, सुभू-
त्तर u. s. w.

सुभूत m. N. pr. eines Mannes gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. — Vgl. सौ-
भूतायन.

1. सुभूति f. gen. pl. सुभूतीनाम् und सुभूतीनाम् Siddh. K. 233, a, 16.
1) Wohlgesinntheit, Huld, Gnade; Gunsterweisung RV. 1, 24, 9. ऽतिं

भित् 73, 6. 174, 1. 7, 6, 6. ऽतो स्याम 1, 98, 1. 3, 1, 15. 4, 50, 11. 10, 11, 7.
धोति. सु० 5, 25, 3. 6, 15, 9. 8, 22, 4. प्र ते मरुतो सुभूतिं वैविदाम 7, 24, 6.

10, 89, 17. AV. 2, 36, 1. 7, 17, 2. mit obj. gen.: विधत्: RV. 5, 65, 4. mit
gen. der Sache: सुभूतिं रासि वस्व: 3, 4, 1. 57, 6. 7, 39, 2. वारवती 1, 31,

18. भद्रा 3, 30, 7. भूरिदावरी 8, 2, 21. स्वादिष्टा 75, 4. नवीयसी 7, 59, 4.
8, 92, 9. 10, 160, 5. pl. 2, 16, 8. 7, 18, 20. 8, 26, 9. 10, 47, 7. तेषु मा (wenn

nicht मे zu lesen ist) सुभूतिं कृधि mach mich zu einem Gegenstand der
Gunst AV. 17, 1, 7. Wohlwollen Spr. (II) 4601, v. 1. — 2) Andacht, Ge-

bet: अक्का गिर: सुभूतिं गतम् RV. 1, 151, 7. 166, 6. 7, 18, 4. अर्चामि ते
०तिम् 4, 4, 8. 23, 2. प्र सुभूतिं कृणुधम् 7, 31, 10. ०तिभि: प्र स्तुवीमहि 8,

22, 6. 9, 74, 1. 10, 40, 12. AV. 4, 23, 2. — 3) Wohlgefallen so v. a. wohl-
thuende Empfindung: आपो न मन् सुभूतिर्भव न: RV. 9, 88, 7. ऊर्ध्वं च तत्र

सुभूतिं च पिब्वत् AV. 6, 22, 2. — 4) ein richtiger Sinn für Etwas (loc.):
न ते ऽस्ति सुभूतिर्धर्म R. 4, 16, 27. — Vgl. देव०.

2. सुभूति 1) adj. klug, verständig Spr. (II) 3116. 7119. Z. d. d. m. G.
27, 17. PAÑĀN. 3, 7, 27 (समुति० gedr.). Bhā. P. 10, 60, 38. PAÑĀN. 25,

13. Daçak. 2, 8 (mit der ed. Calc. सुभूतिली० zu lesen). Verz. d. Oxf. H.
148, a, 4 v. u. vollkommen vertraut mit (gen.): विश्वानां कलानां च सर्वा-

साम् KATHIS. 44, 23. — 2) m. N. pr. a) eines Daitja MBh. 2, 365. HA-